

[Kristen Amby.]

Storindustri forsøger at tilrettelægge Forholdene for deres Arbejdere saa godt som muligt, det er jeg ganske klar over.

Vi ser ogsaa, at der er et Sammenspil — naturligvis — mellem Arbejderrepræsentanterne og Repræsentanterne for Industrien, det er ikke saa underligt, man er klar over, at man har fælles Interesser baade paa den ene og den anden Maade. Som konservativ-borgerlig maa jeg ønske, at den lille Bedrift faar bedre Vilkaar end i Fortiden, og det er saa heldigt, at det ikke blot er et fromt Ønske, men at det kan underbygges ved en Henvisning til den tekniske Udvikling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg maa først tage Afstand fra en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby om, at jeg havde revet en Sætning ud af dens Sammenhæng. Fortrykket i Morgen vil bevise, at jeg sagde, at det ærede Medlem havde hævdet, at for den Landarbejder, der ikke fik tarifmæssig Løn, var Forholdet et Helvede. Jeg har altsaa netop ikke revet Udtalelsen ud af sin Sammenhæng, jeg understregede klart, hvad det ærede Medlem sagde, det ærede Medlem havde oven i Købet ganske privat i Forvejen gjort mig opmærksom derpaa.

Det, jeg angriber det ærede Medlem for, og det, det ærede Medlem gør saa forkert i, er, at han gaar ind paa den Tankegang, Regeringspartierne stadig fremhæver, at Landbruget betaler for lidt i Løn, medens man aldrig omtaler den Betalingsevne, Landbruget har. Det ærede Medlem hævder over de Vilkaar, Landarbejderne har, men kommer ikke med et Ord ind paa Landbrugets Betalingsevne. Derfor vil jeg gerne understrege, at det, der maa ske, er, at Spørgsmaalene ordnes i den rette Rækkefølge: først maa der sørges for, at Landbruget faar den fornødne Betalingsevne, og naar Landbruget har faaet Betalingsevne, skal det ogsaa betale en rimelig Løn, det følger ganske af sig selv, den Lovgivning, som vil fremtvinge dette, har man gennemført. Men at hævde, som Regeringspartierne Gang paa Gang gør, og som det ærede Med-

lem Hr. Kristen Amby ogsaa gør, at Bønderne skal betale mere i Løn, uden at hævde, at Landbruget skal have Betalingsevne, er en Fremgangsmaade, jeg stærkt maa angribe. Det ærede Medlem var saa langt ude, at han hævdede, at man skulde udnævne en Herredskommission med Repræsentanter baade for Bønder, Arbejdere, Husmænd og Godsejere, vel under en eller anden embedsmæssig Ledelse, og denne Kommission skulde fastsætte Vilkaarene for Landbrugets Arbejdere. En saadan Udtalelse vil jeg stærkt angribe. Man maa skaffe Landbruget Betalingsevne, og naar man har skaffet Landbruget Betalingsevne, maa det paa frivillig Basis affinde sig med sine Arbejdere, men ikke under embedsmæssig Ledelse.

Jeg er ikke i Tvivl om, at Regeringspartierne er uhyre glade ved det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Hjælp; men det, jeg ønskede, var at faa at vide, om alene det ærede Medlem var oversocialistisk i sin Anskuelse, eller han havde det konservative Parti med sig, og det ærede Medlem har jo nu selv erklæret, at han staar saa godt som alene. Hvor mange han har med sig, har han ikke udtalt sig om, men han vil i hvert Fald ikke anfægte, at det er et Synspunkt, som det konservative Parti ikke anlægger, og jeg har dermed for saa vidt faaet Svar.

Naar det ærede Medlem saa giver sig til at polemisere paa rent demagogisk Grundlag og hævde, at jeg ikke er Politiker o. s. v., ja, saa er det mig ganske ligegyldigt, hvordan det ærede Medlem bedømmer mig rent personligt. Det, der her er rejst, er Spørgsmaalet om Anskuelse med Hensyn til Landbrugets Arbejdskraft og den Maade, Landbruget betaler sine Arbejdere paa, og dér falder det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sine Kolleger i Ryggen. Her kommer det ærede Medlem Hr. Kristen Amby med den Grundanskuelse, som Socialdemokratiet anlægger, staar som Talsmand for denne, og det burde det ærede Medlem ikke gøre i den politiske Stilling, han staar i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Hvad vil det sige, at jeg falder mine Kolleger i Ryggen? Hvem